

Det Ufsnit, som derefter fattedes under Forhandling, var det Kirke- og Undervisningsministeriet vedrørende Lovforslagets §§ 21 og 26 III. med tilhørende Vædringsforslag Nr. 12—32 og 72—74.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg tillader mig at udtale min Paastønnelse af den Tilslutning, som de Forslag, jeg har stillet, har bundet hos Udvalgets Flertal. Disse Forslags Antal er ikke ganske ringe, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at de allerfleste af dem ere gamle Bekendte, som have foreligget tidligere. Jeg kan derfor fatte mig ganske tort om de fleste af dem. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at Antallet af de Vædringsforslag, jeg har troet at maatte stille, er betydelig ringere i Aar end i Fjor, idet det er lykkedes skønt i langt ringere Maal og med langt ringere Resultat, end jeg havde ønsket, at komme til Enighed med det andet Ting om to meget omfattende Emner, der jævnlig have voldt Vanstæligheder. Det ene er det, der vedrører ny Kirker og Oprettelse af ny Præstefald paa forskellige Steder, navnlig i Hedeegnene i Sjælland. Her er der kommet et Resultat ud af Forhandlingerne, som jeg kan berolige mig ved. Det samme gælder ligeledes det andet store Spørgsmaal, som har foreligget mange Gange, nemlig Spørgsmaalet om Understøttelser til Realskolerne, idet der er opnaaet Enighed mellem det andet Ting og mig angaaende det Omfang og den Fordeeling, hvortil man for Tiden skulde holde sig, med Vedtagelse af en mere omfattende Revision efter 3 Aars Forløb.

Blandt de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, er der først et, som er nyt, nemlig Spørgsmaalet om 600 Kr. til et Ekspeditionssekretærhonorar. Det er væsentlig begrundet ved Hensynet til, at der for 2 Aar siden blev givet en Lov om Oprettelse af et nyt Departementschefsemede under Ministeriet, og at det har været en temmelig ufravigeligt fulgt, maaske ufravegen Regel i Henshold til Lønningsskoven for Ministeriets Embedsmænd, at der for hver Departementschef ogsaa var en Fuldmægtig, som havde dette Honorar som Ekspeditionssekretær. Det er ikke blevet iagttaget, den Gang denne Lov blev given. Opmærksomheden blev henledet derpaa under forskellige Forsøg paa at opnaa andre Bevillinger til en Forøgelse af den paadældende Konto med særligt Hensyn til Foretagelsen af et Arbejde, som det andet Ting havde ønsket. Da saa Opmærksomheden blev henledet paa dette manglende Honorar, som man havde billigt Krav paa

i Henshold til den stedfindende Praksis, blev det foreslaaet bevilget, men Bevillingen blev nægtet i det andet Ting. Jeg anbefaler Bevillingen her.

Det næste Punkt angaar en gammel Bekendt, nemlig Forhøjelse af den Sum, som af Stiftsmidlerne kan benyttes til Forbedringer af Lønningerne for mindre Præstefald, fra 25,000—35,000 Kr. — Det næste Spørgsmaal har ligeledes foreligget før, nemlig Spørgsmaalet om ekstraordinært Tilskud til to Biskopper, som ere lavest og uheldig lavt lønnede. — Uter møder endvidere det gamle Spørgsmaal om Højtolen i Stab, og det er ligeledes et gammelt Spørgsmaal, der foreligger ved den Nedsættelse, jeg har foreslaaet af den Sum, der kan ydes til Kvinders Uddannelse til Lærere, fra 30,000—15,000 Kr. Det er nemlig et gammelt Standpunkt, som man fra Regeringens og dette Tings Side stadig har fastholdt, og som bør fastholdes saa længe der ikke foreligger et helt nyt Grundlag for saadanne Understøttelser. At der kan blive Spørgsmaal om et nyt Grundlag for en Forhøjelse af den gældende Bevilling, har dette Ting og jeg erkendt ved Vedtagelsen af et Lovforslag om Seminarierne, idet der fra dette Tings Side og med min Tilslutning foreligger en Forhøjelse, som for Lærerindernes Vedkommende vilde udgøre 5,000 Kr. Dette Forslag foreligger nu vedtaget i det andet Ting med en betydelig større Forhøjelse. Derom vil der altsaa blive forhandlet, naar Spørgsmaalet kommer til at foreligge i dette Ting, og det er muligt, at de Vedtagelser, man kommer til, kan medføre, at den her foreslaaede Nedsættelse bliver mere eller mindre urigtig, men indtil videre maa det fastholdes, saa længe vi befinde os paa det gamle Grundlag. — Ligeledes er det Forslag, der foreligger under Nr. 17 om den dramatiske Elevskole, en gammel Bekendt.

Hvad dernæst angaar Flertallets Forslag under Nr. 18, der angaar en Nedsættelse af Summen 31,000 Kr., som er bevilget til de midlertidige, to-å treaarige Understøttelser for Kunstnere og Videnskabsmænd, med 1,300 Kr., kan jeg ikke tilraade Tinget at følge Flertallet. Jeg tror, at det andet Ting har tiltraadt denne Tanke, om ikke bogstavelig, saa dog i Virkeligheden overensstemmende med det, ikke blot i dette men ogsaa i det andet Ting nærede Ønske, nemlig at standse med yderligere Bevillinger paa denne Konto og saa efterhaanden lade den dø, noget, som kan anbefale sig fra mange Sider. Naar man altsaa i Folketinget har foreslaaet en Forhøjelse af